

Sněhulák bez sněhu

Vytvořily děti z 1. SV ze ZŠ J. A. Komenského a MŠ Přerov-Předmostí, Hranická 14, 751 24.

Použitý materiál:

- Roličky od toaletního papíru, papírových ubrousků a strečových folií (tělo sněhuláka)
- Kelímky od jogurtů + knoflíky (knoflíky)
- Kyblík od jogurtu (hlava)
- Staré a malé oblečení (oblečení)
- Vršky od piva (pusa)
- Obal od lízátko (nos)
- Plastové vidličky (ruce)
- Kartonová krabice od mandarinek (sáně pro sněhuláka)
- Polystyrenový výplňový materiál z balíků (sáně)

Jelikož materiál na sněhuláka tvořily pouze věci, které bychom běžně vyhodili, samozřejmě za použití lepidla a bílé barvy, což jsme také našli ve třídě, vyšel nás na 0 Kč.

Žáci začali v průběhu soutěže jinak přemýšlet o možném znovuvyužití vyhazovaných věcí, což mělo dobrý ohlas také ze strany rodičů. Ve třídě jsme nashromáždili tolik materiálu, že to chvíli v koutě naší třídy vypadalo jako malá skládka, ale žáci se téměř předháněli v tom, co a z čeho by se ještě dalo vyrobit. Proto náš sněhulák dostal ještě sáně.

Já si nejvíce cením toho, že se zapojila celá třídy, že žáci spolupracovali a také, že mají radost z odvedené práce a že ten kus práce, který mají za sebou, teď opravdu vidí denně ve třídě, protože sněhulák se přehlédnout nedá, je stejně jako naši prvňáčci přes metr vysoký.

Jméno pro sněhuláka bez sněhu: **Sněhoušek Mrkvička**

Sněhulákův příběh:

Sněhoušek Mrkvička

Sníh, hrnec, mrkev a uhlí – to víte, klasický sněhulák. Ale tentokrát to bylo přeci jen trochu jinak.

Byl jednou jeden malý sněhulák, kterého děti nepostavily uprostřed zasněžené vesničky, ale přímo před tabulí ve školní třídě. Každý přiložil ruku k dílu a tím pádem byly děti na Sněhouška Mrkvičku, jak jej pojmenovaly, náležitě pyšní. Skládaly roličku za roličkou, daly mu knoflíky, které jim už pořádně nedržely na kabátech, upadly, a tudíž mohly sněhulákovi ještě dobře posloužit. Na mrkvovém nosu, by si nepochutnal ani jeden zajíc, jelikož tento nos sněhulák dostal po lipovém lízátku. A starý hrnec? Ten nahradil kyblík od jogurtu, který Beátka přikryla svou už malou beranicí. Kájiny vršky od piv vytvořily Sněhouškovi široký úsměv. Hned bylo ve třídě veseleji. Umělohmotné vidličkové ruce mu Kristýnka zahřívávala v růžových palčácích.

Ale to, co bylo na Sněhouškovi výjimečné, byla kouzelná šála, kterou mu omotali kolem krku Teo s Domčou. Byla to šála jejich babičky, která vždy říkala, že v sobě má špetku kouzel. Jedné noci, když měsíc svítil na nebe jako obrovská lucerna, odrazil se měsíční paprsek od

okenní tabule přímo k našemu Mrkvičkovi. Kouzelná šála se rozehrála a Sněhoušek Mrkvička ožil. Nejprve si protáhl své vidličkové ruce, pak se rozhlédl kolem a vykročil do tiché školní chodby. Sněhoušek Mrkvička měl jedno velké přání – chtěl poznat, co je to skutečné přátelství.

Začal tím, že pomohl ztracenému plyšovému písmenku „M“ najít cestu zpět domů do Písmenkova. Pak odkutálel zapomenuté míče z tělocvičny zpět do nářadovny a nakonec přemluvil hodinové ručičky na chodbách, aby přestaly zlobit paní ředitelku a zkracovat vyučování každou hodinu o pět minut. Všichni noční obyvatelé školy si Sněhouška oblíbili, ale on stále cítil, že mu něco chybí. S ranními paprsky se měnil totiž zpět v němou tvář.

Jednoho rána, když se slunce vyhouplo nad obzor, přišly děti zpět ke sněhulákovi. „Podívejte, on se usmívá!“ zvolal Adámek. Děti si Sněhouška oblíbily, začaly mu nosit ozdoby, povídat si s ním, trávily s ním přestávky a poslední den před Vánoci po posledním zvonění u něj zazpívaly na rozloučenou koledy, aby mu nebylo ve škole smutno.

Po doznění poslední koledy Sněhoušek Mrkvička zjistil, že přátelství není jen o tom, co uděláme pro ostatní, ale i o tom, že můžeme být s těmi, kteří nás mají rádi takové, jací jsme. Šála se mu rozzářila a rozehrála jako nikdy předtím. Kouzelná šála na Mrkvičkovi zářila stále jasněji, a i když jednoho dne přišlo jaro a Sněhouškovi Mrkvičkovi povolila i poslední rolička, jeho kouzlo zůstalo s dětmi a obyvateli školy navždy. Kdykoli přišla zima, děti postavily nového sněhuláka, kterého vždy nazvaly na jeho počest: Sněhoušek Mrkvička.